

ئەو مسكەى دەستى پىتە بەتەر

پىشەكى

نووسىنى: حەكىم نورى

كوردى ناوى دەبات ئەرنى چۆنى دەبىنى؟ كەى شىعرن . .
شىعرى ئەم سەردەمە نىن و رۆزگارىان بەسەر چوون .
- ئەى چەند پارچە شىعرە كآل وكرچەكانى جەنابت؟
- شىعرى هاوچەرخ و لووتكەن و ئەدۆنسىكم بو خۆم .
ئەم نىمچە شاعىرە دەمىكە وشك بۆتەووەو هىچى بى ئەماوہ
هەموو نووسىنىكى ئەمىرۆى ئەو نوقىرچ و قەپال گىرتن و
جۆنى بى سەلىقانىە . . جۆولەكەش كە ماىەى ئەما بە
دواى دەفتەرى كۆنا دەگەرى . . بەلام كەس بىروا بە
دەفتەرى كۆنى ئەو ناكات .

جا بۆيە چىرۆكى «مشكە بۆرم» پىشكەش بەو كىرد
چونكى رەوشت و كىردارى ئەفەندى يۆكەى لەمەر خۆمانىش
لە مشك دەچى هىوادارم چاك بىخۆنىتەوہ . بۆ ئەوہى
بەباشى لە خۆى بگات و بەخۆى دا بچىتەوہ پىش ئەوہى
ئەنجامى مشكە بۆرى تووش بى رۆزىكىش دى مىلى بامىە
ئاساى لەناو پاشماوہ گەنىوہكانى سەر نۆيلكەكاندا دەبىتە
خواردنى مشكەنى تىرى هاوړنى ئەو ئەدىب و نووسەرە
بەرىزانەى كە بەر قەپال و نوقىرچى كەوتوون كلكى
دەگىرن و دەىخەنە سەر سەرەنۆيلكەى لە بىرچوونەوہو
لەزىر چەمۆلەى ئەدىبان دا دەپلىشتەوہ .

ئەم چىرۆكە، بەو شاعىرە پىشكەشە . . بىوورن بەو
«نىمچە شاعىرەى» كە هەر ئەوئەندە رۆزگار هەلىكى بو
رەخسان و نىمچە لى پىرسىنەوہىكى ئەدەبى بى سىپىرا ئىتىر
با ئەچىتە لووتىەوہو ئالۆزى دەروونى خۆيمان بو
دەرئەكەوئىت لەبەر ئەوہى بىرواى بەخۆى نى بە راست و
چەپدا ناو ئاتۆرەو جىمىنى بازارى سەر شەقامەكان لە
ئەدىب و نووسەران دەگىرى، مشك ئاسا دەبىتە ماىەى
بلاوبوونە وەى تاعوونى و پەتا ئاژاوہو دووبەرەكى لەنۆ
ئەدىب و نووسەران دا كىو بەر مىروولە دەدەن و هەرخۆى
بە تاكە سوارى ئەدىب و نووسەران دەزانى لە شىعرى
خۆى بەوئاوہ كەس شىعرى چاكى نى بەو هەموو
كىرچ و كآل و رزىون . رەنجى شاعىرەو شەونخوونى
نووسەرانى شەيداي وشەى بەشەرەف لەكەدار دەكاو
و رەنج و وەنەوزر شەونخوونىيان بە دەم باوہ دەدات .
كە لى دەپرسى: بەرەمى فلانە شاعىرەيا فلانە
چىرۆكنووس چۆنە؟ بە لالووتىكەوہ وەك كلىلى بوونە
ئەدىب و نووسەر بە دەستى ئەوہو بى ئەلى: هەر هىچ
نى بە . ئەى شىعرى فلان شاعىرەى لووتكەى خوا
لى خوشبوو . ئەو شاعىرە كە بە شانازى بەو مىزۆى ئەدەبى

سهره نونلکه که پریمه تی له نانه ره قهو چیشتی ترشاوو پله گوشتی بوگهن . مشیه . . بهلی بو مشکه بور مشیه له کونیکه وه سر دهرده هینیت . . چاوه کانی دهر و کینیت و، تاله مووه کانی سمیلی دهله رینیه وه . به «ته ورمی هوش» بی نه وهی دم بکاته وه، له میشکی خوی دا ده لیت و- دهک خوی به لیت به زیاد بیت . . نم هم سوو خوارده منی به چه رو به تامت بهم سهره نونلکه وه به خشیوه واته نم نیمه تتهت به من به خشیوه . . با چاو بگیرم . . نهوا زه لامیک، نازه لیک، درنده هینک که بیت و له سهره نونلکه که دا نازارم بدات . . خوارده خوشه کانم لی تیک بدات . . ناخ خوی به گیان، بو نه ونده مشکی به سته زمانت بی هیزو بی ده ستالات دروست کردوه؟ همیشه ده بیت لهم کون بو نهو کون پیشه ی بیت دهر فرتینی و، خویمان چه شار بدین . زیانمان همیشه له کون و که له بهردا به سهره برین . هرگیز چاومان به خوردا همل نایهت . . به لام خوی به گیان ده زانم به به کجاری لایه نی نیمه ت بهر نه داوه، نیمه ش ده توانین توله ی بی ده ستالاتی خویمان بکه بنه وه . نه وه تا به ناسانی نه خوشی تا عوون و زور شتی دیکه بلاو ده که بنه وه . . بهو هویه وه دهی به لمینین نیمه ش به هیزین و، ده توانین نازاری خه لکی بدین . کور و کومه لی هاوری و دوست و یارو یاوه ران تیک ده دین و، شارستانی بهت توشی ناشووب و نازاوه ده که بین! . . نای خودایه له داخی بی ده ستالاتی و بی نرخیمان دا، دهر و نمان چند گری گرتی و نالوز بووه!

به مله قوتی که لله ی له کونه که وه دهر دینیت . . دهی باته وه ناوه . . دهری دینیه وه . به گویی قیتی به وه، پاش نیستیک . . شان و ملی تا ناو قه ده لووسه که ی دهر دینیت . چاوه بزه کانی وه کو روانگه ده گریت . سووه کانی سمیلی که میک له زه وی به که ده خشینیت . له پر له خشه پیک راده چله کیت و، خوی له کونه که ی ده خزینیه وه . . به لام بوگه نی چیشتی ترشاو ناره زووی دهر و روو زینیت و لیکاو بی دهریزیت . خوی بی ناگریت دیسانه وه له کون سهری دینیه دهره وه . . «نوی به خودا منیش به کجاری سسوکم! . . کوره خو نهو خشه به هی نهو مارمیلکه بی بایه خه بوو . . ده به سه، با بیمه دهره وه . .

به فرکه پیک خوی گه یانده چیشت و گوشتی کیف کردوو . . ده می تی ژهندو، لووتی تی نا . له مبروو و جرو جانه وه ره بچکولانه کانی نهو ناوه به هیزتر بوو . . بویه هم موویان لی دهر ترسان و، ملی ریزیان بو که چ ده کرد . ههواو فیز ختوکه ی گیانی دا . به چرنوو که کانی که میک لروته چیشتاوی به که ی خوارندو، به خوی وت : «کوره من تا نیستا به خوم نه زانیوه! . . وا دیاره من زور به هیزم . . جیگای ریزی هه موام . بزانه نم گشته میش و مه گه زه ی سهر نم خوانه چه وه، چون لیم

ده ترسین! . . بهم لاو به ولادا همل ده فرین و- ریم بو ده که نه وه! . . به راستی من به هیزم . .

ده می له چیشت و گوشته گه نیوه کان زه نلوه . ورگی به رزبووه، پاش دوو سی قرقینه ی عافیت، ههستی به به هیزی و ده مار پته وی خوی کرد . بیریکی کوت و پر به میشکی دا هات . . «تو بلیت من شیر نه بم؟ . . بهلی بهلی من شیرم له غه بنه به ی ملم و لوج و شولاوگی ورگم ورد بنه وه . . چون به سهر یک دا که وتوه! نهی کلکم؟ . . نه ها چند دریزه! . . ته واوه ههر کلکی شیره!»

خوری چیشته نگاو سیه ریکی دریزه زه لامی به له شه بچکوله که ی به خشیوو . له خوشی دا قریوه یکی کردو به زیکه زیک وتی : «خه لکینه، سهری سیه ره زه به لاهه کم بکن . . بی شک من شیرم و، نه ممش سیه ری شیره . .

به هه موو هیزی به وه زیکاندی . . «تا نه ممش نه ره ی شیره . .

به خوی وت : «به راستی من زیره ک و زانام! . . بزانه چند زوو به خوم زانی که من شیرم!» نه مجا شیر ناسا دم و که لله ی ژنده وه پله گوشته کان، نه ونده خوارد، گه دهی ره وایه وه . . سکی ناوسا، نامانی لی بر! میشکی به ته می زور خوری گیرا . . بیرو هوشی تیکه لوپیکه ل بوو، باری راسته قینه ی خوی لی گوررا . . به بی شک، خوی به شیر هاته بهر چاو .

بیریاری دا به ره و دارستانه که ی خوار سهره نونلکه که بکه ونه ری . .

«ده بیت نهو شیره ی لهو دارستانه دایه . . لووتی له قور بچه قینم و، بی کوژم . . بو نه وهی خوم به پادشای دارستان بیم!» وهک نه ره شیر که لله ی بلند کردو، کلکی به قف کراوی خسته سهر پشتی و به ره و دارستانه که که ونه ری . ورگی، بهو گشته خوارده وه . . وه کو مه مشکوله ده هات و ده چوو .

نه ی شیره به سته زمانه که ی دارستانه که، ههتا زوه خوت بشاره وه . . نهوا (مشکه شیر) بوت هات . به لام به گه یشتی مشکه شیر . . نای ج کاره ساتیکی جه رگ بر رووی دا!!

مشکی له خویایی . . له گه ل بی نایه دارستانه که، شیره راسته قینه که ی لی پهیدا بوو، نه میش له ترس دا بو کونیکه نزدیک رای کرد . . به لام نه ونده ی خوارد بوو به کونه که دا نه چوو .

که شیره که زور بی بسایه خانه بی یکی بی دانا، ههر نه ونده فریا که وت . . له تاو جه ستی تیک شکاوی دا دوو جار هاوار بکات . «زیک، زیک . . نیر هه موو شتیک برایه وه . . له زیر چه موله ی شیره که د پان و پلیش بووه .

***